

daar zullen de jongelui elkaar misschien ontmoet hebben.

Oom zag de genegenheid, die langzamerhand tusschen zijn neef en zijn rijke pupil ontstond, niet ongaarne. Hij gunde zijn peetzoon van ganscher harte een onbezorgd leven en ook overigens zag hij in Agaatje, die hij graag mocht lijdén, een zeer geschikt vrouwtje voor zijn neef. Zij was vroolijk en levenslustig, daarbij misschien wel wat luchthartig en onbezonnen, doch zij was nog jong en gemakkelijk te leiden door personen van wie zij hield, of voor wie zij respect had. Wij veronderstellen verder, dat zij er niet kwaad uitzag, misschien zelfs wel een schoonheid was, doch tot onze spijt ontbreekt ons alle beschrijving van haar uiterlijk, zoodat wij, om ons daarvan een voorstelling te maken, alleen op onze fantasie moeten afgaan.

In 1688 moest de omgang tusschen de jongelui voor een tijdje gestaakt worden, daar de jonge student naar Jena vertrok om de laatste hand aan zijn opleiding te leggen. Oom en tante zorgden er in dien tijd wel voor, dat de scheiding geen verkoeling teweegbracht en Agatha werd trouw op de hoogte gehouden van het doen en laten van haar vriend, die van zijn kant niet vergat in zijn brieven steeds de groeten aan de jonge dame te verzoeken. Na zijn terugkomst had hij dan ook niet veel moeite om de vriendschapsbanden weer aan te knopen. Het duurde zelfs niet lang, of hij verklaarde zijn liefde en blozend gaf zijn jong vriendinnetje hem haar jawoord. Zij had al genoeg levenswijsheid opgedaan om te weten, dat het toch de bestemming van een meisje is om te trouwen en het slechts de gewichtige vraag is, met wien. De vurige liefdesbetuigingen van den jongen Den Hartogh overtuigden haar ten volle, hoe hij de aangewezen persoon was om haar het geluk te verschaffen, dat zij zich van het huwelijk voorstelde. Zij hield immers veel van Jasper, die zoo knap was en zoo boeiend